

John Kummer zette een ander Kampen op de kaart

door Huib Strengers

Op zondagmorgen 24 september 2000 is op 78-jarige leeftijd de eerste voorlichtingsambtenaar van Kampen, John Kummer, in Zwolle overleden. Hij werkte van 1973 tot 1983 in het gemeentehuis en heeft in die periode Kampen opvallend op de kaart gezet. Van 1987 tot 1990 zat Kummer in de gemeenteraad voor de PvdA.

Met het aantreden van burgemeester Sybren van Tuinen, in 1970, veranderde er veel in Kampen. Van Tuinen wilde Kampen verder opstoten in de vaart der volkeren en daar had hij een voorlichter bij nodig.

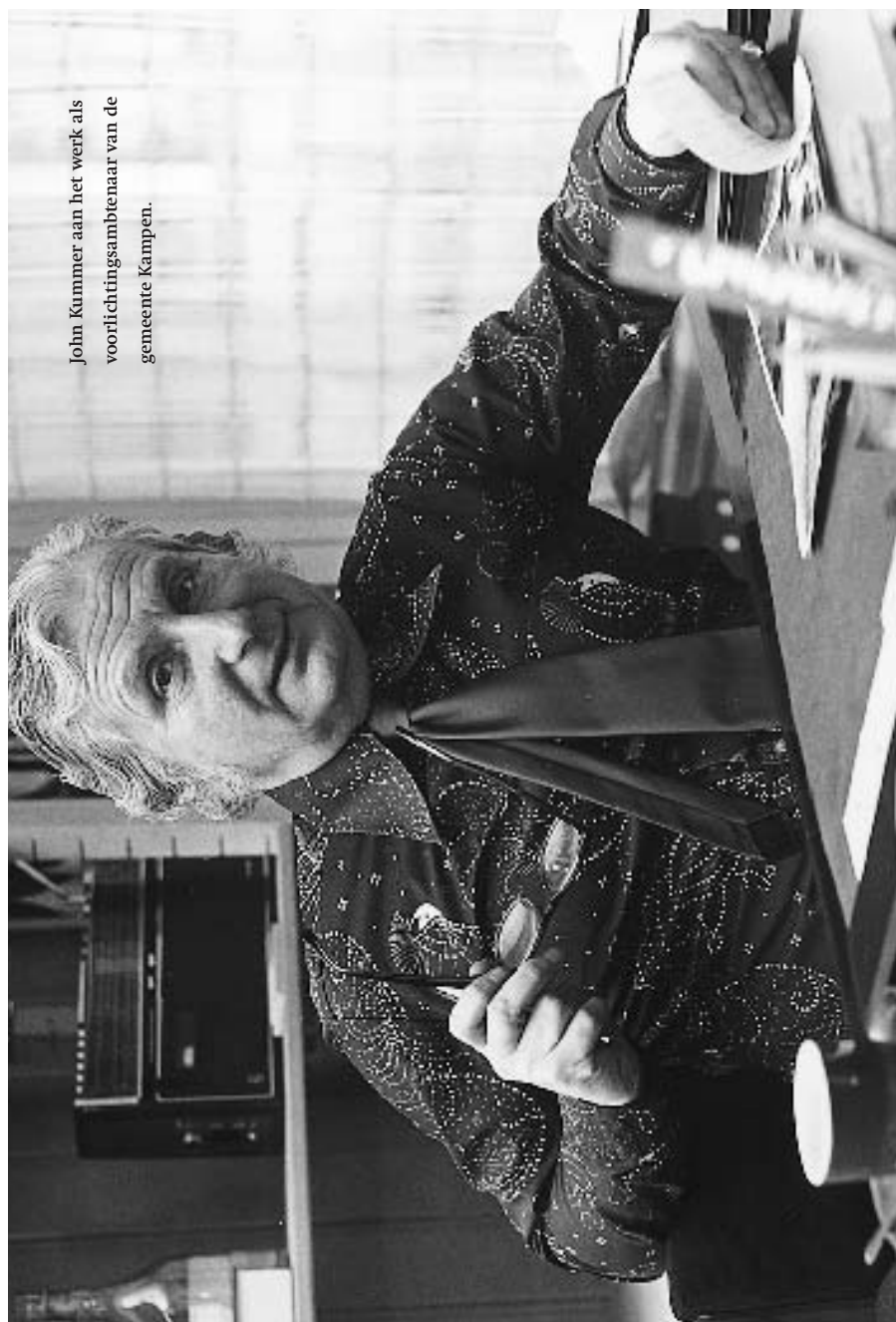
Kummer was als voorlichter verbonden aan de Landbouwhogeschool in Wageningen, solliciteerde naar Kampen en werd aangenomen, nadat Van Tuinen eerst bij hem thuis was geweest, 'om ook mijn vrouw te keuren', zoals Kummer het zei. In Wageningen was hij overigens lange tijd lid van de gemeenteraad voor de PvdA en fractievoorzitter geweest.

Kummer had als geen ander in de gaten dat het imago van Kampen een facelift nodig had. Het gereformeerde Mekka van het Noorden, waar zondags de etalages geblindeerd werden, moest anders op de kaart gezet worden. John Kummer bouwde in korte tijd uitstekende contacten op met de plaatselijke, regionale en landelijke media. Alles wat in het stadhuis gebeurde bracht hij naar buiten.

Met Van Tuinen als burgemeester had hij het tij mee. De stadsvernieuwing werd ter hand genomen en ministers en staatssecretarissen bezochten Kampen regelmatig. Bourgondiër als hij was, maakte Kummer daar enorme partijen van met grootse ontvangsten op het stadhuis, waarbij de champagne rijkelijk vloeide en kaviaar werd gegeten als er weer een nieuwe mijlpaal in de stad was bereikt.

De landelijke pers schreef veel en positief over Kampen en dat was Kummer's werk. Hij onderhield persoonlijk contact met redacteuren van de landelijke dagbladen om Kampen een ander imago te geven. Vrijwel dage-

John Kummer aan het werk als
voorzichtingsambtenaar van de
gemeente Kampen.

lijks kwamen de redacteurs van het *Nieuw Kamper Dagblad* en het toen nog bestaande *Kamper Nieuwsblad* aan het eind van de middag naar zijn kantoor in de Voorstraat, achter het stadhuis, waar de jenever rijkelijk vloeide, maar er ook weer ideeën werden opgedaan en we met tips van Kummer de krant weer konden vullen.

Soms ging er ook wel eens iets mis. Voor de opening van de verbouwde Stadsgehoorzaal zocht Kummer met schouwburgdirecteur Hans Smit een toneelstuk uit, waarvan hij Van Tuinen desgevraagd overtuigde dat het niemand in Kampen zou kwetsen. Het tegenovergestelde was het geval. Er zaten scènes in het stuk die voor veel toeschouwers aanstootgevend waren. ‘Geen beste beurt, Kummer’, sneerde Van Tuinen hem toe. Meer succes had hij met de grootse viering van het 25-jarig jubileum van de in Kampen geboren acteur Henk van Ulsen, waar Kampen wederom landelijk mee scoorde.

John Kummer, die in zijn Wageningse tijd lange jaren toneelrecensent was voor een regionale krant, heeft verschillende boekjes geschreven, onder meer over het raadslid W.G. Boele, die zich inzette voor de komst van een Kamper waterleidingsbedrijf. *Een raadslid van het zuiverste water* gaf hij het boekje als titel mee. Hij schreef ook over de ambtenaar van de Burgerlijke Stand, G. Telder, die als bijnaam *Gait Erewien* had. Zo had Kummer het ook in zijn boekje geschreven, maar de familie was zeer gepikeerd en er moest een nieuwe uitgave komen zonder de bijnaam. Met ondergetekende schreef hij ter gelegenheid van de opening van de Molenbrug het boekje *Vijf eeuwen de Kampenaren en hun brug*, waarin de geschiedenis van de stadsbrug wordt beschreven. Twee jaar geleden schreef hij een literaire stadswandeling en vlak voor zijn ziek worden legde hij de laatste hand aan een boekje over de Bovenkerk. Als groot bewonderaar van de schrijver Willem Frederik Hermans schreef hij een artikel over het bezoek dat Hermans aan Kampen bracht, zoals dat beschreven staat in het boek *De tranen der acacia's*. Hermans ontmoet in het voormalige Hotel De Zon, thans Taverne De Blokhut in de Torenstraat, een werkneemster die hem toevoegt: ‘In Kampen praten ze alleen over God en ze zoenen elkaar met de lamp uit.’ Kummer nam het initiatief voor het herstellen van oude muurreclames die hij ‘de fresco’s van de kleine middenstand’ noemde. Veel steden volgden het Kamper voorbeeld.

Zijn periode als PvdA-raadslid heeft Kummer weinig bevrediging gegeven. Hij bedankte voor de partij toen de regering waar de PvdA deel van uitmaakte de beruchte WAO-ingreep deed. Velen verlieten toen de partij. De ambtenarenvakbond ABVA-KABO bleef hij wel trouw; daarnaast was hij een actief lid van Dahliavereniging De Hanzestad.

Kummer was soms een mopperige man, die van mening was dat hij niet de erkenning kreeg die hij verdiende. Als voorlichtingsambtenaar was hij echter een legendarische figuur, waar Kampen veel aan te danken heeft. 'Kummer uit Kampen' zei hij altijd als hij zich voorstelde. Zo trots was hij op de stad, waarvoor hij ooit een sticker liet maken met de tekst: 'Kampen, stad zonder heimwee'.